

MANOWIEC (1) *sb m*

I sg manowc(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Bezdroże: Bacząc pśi nieprzelewki nu bez łprawę w nogę/ Do domow ták mánowcem opuściwłzy drogę. *CzahTr Ev.*

Cf **MANOWIE**

AL